

Sen o lepšom Slovensku

(1995)

Milí priatelia, vážení občania!

Pamätáte sa, ako sme pred šiestimi rokmi na tomto námestí skandovali: NECHCEME NÁSILIE. Kto by si bol vtedy pomyslel, o šesť rokov sa tu zideme znovu a budeme musieť demonštrovať práve proti rozmáhajúcemu sa násiliu. Pamätáte si, ako v novembri 1989 jeden z rečníkov použil vetu: lopatou na nich a odpoveďou mu bolo skandovanie: nechceme násilie.

Čo sa zmenilo za tých šesť rokov? My sme sa nezmenili. Vtedy ani teraz sme nechceli násilie a nepoužívali sme násilie. Ale nech si nikto nevykladá náš odpor proti násiliu ako slabosť. Nebáli sme sa komunistov a nebojíme sa ani dnešných mocipánov. Nebojíme sa, ale žiaľ, musíme sa za kadečo hanbiť v tomto štáte. Musíme trpieť, že vláda klame občanov už vo svojom programovom vyhlásení. Musíme trpieť, že vládne orgány okrádajú občanov manipuláciou s úsporami, ktoré si občania uložili v dobrej viere. Musíme trpieť, že najatí kriminálnici zbijú poslanca Národnej rady a vládny denník sa tomu teší. S pocitom hanby musíme sledovať zahraničné spravodajstvo o tom, že zo Slovenska unesú občana do cudzieho štátu a všetko nasvedčuje, že to zorganizovala slovenská tajná služba platená z našich daní. Šéf tajnej služby Ivan Lexa arogantným spôsobom bráni vyšetriť únos a predseda vlády Vladimír Mečiar ho v tom podporuje. Nie je to znak, že obaja sú v únose zapletení? Čudujete sa,

že prezident republiky nechcel menovať Lexu za šéfa SIS-ky? Ivan Lexa a Vladimír Mečiar sú najväčšou hanbou a ohrozením Slovenska. Ivanovi Lexovi pripomíname, že za odvrátenie do cudziny je trest 5 až 12 rokov a žiadna hrubá čiara za minulosťou už nebude. A keby sa niekto ešte pýtal, pretože mu to nie je jasné, prečo bol Mečiar v roku 1991 a 1994 odvolaný, odpoveď by znela: preto, aby už vtedy, v roku 1991 a 1994 neboli únosy do zahraničia.

Ti, čo robia hanbu Slovensku, nech sa netešia. Prišli sme sem na námestie, aby sme krok za krokom budovali hrádzu násilíu, podvodom a okrádaniu. Keď bude treba, prideme sem znovu. Ti, čo robia hanbu Slovensku, nech nemajú pokojný spánok. Slovensko má statočných a odvážnych policajtov, ktorí vytrvalo prenasledujú zločincov, aj keď sa to niekomu z vlády nepáči. Máme pracovitých ľudí, ktorí si nezaslúžia, aby naše spoločné dielo kazili ti, nad ktorými zalamujú ruky doma i v zahraničí. Existuje Slovensko slušných ľudí a my ho musíme ubrániť. Väčšina našich ľudí patrí ku slušnému Slovensku. A my ich k nemu pozývame. Veríme, že sa pridajú.

Naším najväčším problémom je 31% pre HZDS podľa posledného prieskumu. Kým toľko našich spoluobčanov nechápe, že vo voľbách sa stali obeťou podvodu, nebude na Slovensku pokoj. Preto, keď odídete z tohto námestia, hovorte svojim susedom, spolupracovníkom, známym, že ak podporujú HZDS, nesú spoluzodpovednosť za to, čo sa na Slovensku deje a škodia Slovensku. Nech sa radšej pridajú k nám, nech prídu na toto námestie. Nech snívajú s nami sen o lepšom Slovensku. Sen o Slovensku, čo za pravdu horí svätej obeti, čo za ľudstva právo život posväť, čo nad krivdou biednych slzu vyroní. To je Slovensko našich snov. Takému Slovensku patrí toto naše stretnutie. Také Slovensko vybudujeme. Vybudujeme.

Miting, Bratislava 28. septembra 1995